

Първото детенце

(Приказка)

Това, което ще Ви разкажа, е станало отдавна, въ ония вѣкове, за които хората не знаятъ нищо. Времето тогазъ било раздѣлено на нѣколко царства : бѣло царство, когато цвѣтѣли бѣли цвѣтя ; розово-розови ; синьо-сини

Това станало въ бѣлото царство. Царувала вѣчна пролѣтъ. Земята била покрита съ дебела покривка отъ бѣли цвѣтя и изглеждала като постлана съ скрѣжъ. Тамъ живѣли малки феи и елфи. Хора нѣмало.

Единъ день всичкитѣ феи на тая страна се раздвижили. Вѣтрѣтъ билъ пошепналъ една тайна на приятелитѣ си — дърветата. А тѣ, бърборковцитѣ, я довѣрили на птичкитѣ. Свракитѣ пъкъ, тия голѣми клюкарки, я открили на врабчето, сетнѣ на перурудкитѣ. А тѣ, летейки отъ цвѣтъ на цвѣтъ, съобщили чудната новина на цвѣтята, до като най-сетнѣ тайната се разнесла изъ цѣлата страна.

Феитѣ излѣзли отъ цвѣтята, малкитѣ елфички напуснали своитѣ скривалища — листенцата. Всички бързали да отидатъ на мѣстото, дето прекрасно бебче било легнало средъ лилии и кокичета и се усмихвало.

— Каква радостъ, каква радостъ! . . .

Представете си само едно пълно, розово и весело бебенце!... То имало сини очички, миличка розова устица, златисти къдрици